

и пещерния култъ (ibid., 118). Това се вижда и въ находки до Сливенъ, въ тѣй нарѣченитѣ Змѣюви Дупки, при подножието на Синитѣ-Камѣни. Дъното на Сливенскитѣ пещери е покрито съ глинестъ насипъ, въ който се намиратъ кости отъ разни домашни животни, черепи отъ прѣстени сждове, кжсчета отъ въглени, рѣждясали желѣзни пирони, бронзена обеща, римска монета съ букви S (enato) и C (onsulto) и т. н. Важното е, че тамъ намѣренитѣ сждове сж сжщо такива, каквито сж били намѣрени въ горѣ-споменатитѣ могили. Прѣдъ входа на пещерата сжщо е билъ намѣренъ насипъ, произлизащъ навѣрно отъ жертвоприношения и сборове, каквито сж ставали прѣзъ чествуването на тия пещери. Интересно е, че и до днесъ това се върши въ подобна или по-друга форма, на 9-ий мартъ (день Свети Четирси).

Най-послѣ нека забѣлѣжимъ, че нѣкои отъ могилитѣ, искусствени или естественни, сж били приспособени, още въ тракийско врѣме, и за стражарници или наблюдателни пунктове.

Отъ политическата история на тракитѣ съвсѣмъ малко се знае. Прѣди всичко, липсватъ туземни свидѣтелства, а чуждитѣ сж прошарени съ митове и легенди. Самото име траки е доволно еластично. Важното е да се знае, че римлянитѣ заварватъ по Сливенско население съ общо име „траки“, които сж се дѣлили на разни групи съ разни имена. Повечето отъ тѣхъ не сж самобитни и автентични, а чужди и прѣиначени. Най-видната група отъ тракитѣ сж били одризитѣ, въ владѣнията на които се падали и днешнитѣ покрайнини на Сливенъ. Родственницитѣ имъ — беси, съ срѣдища около Родопитѣ, само врѣменно ще сж нагазвали днешна юго-източна България. Одрзитѣ отъ своя страна сж се дѣлѣли на свои групи, между които важни за насъ сж аститѣ и селетитѣ. Интересно е, че одризитѣ сж единственнитѣ траки, които сж се опитали да сглобятъ въ едно политическо цѣло своитѣ сънародници и да дадатъ начало на държава, отъ какъвто моментъ може да има думата истинската история. Тия одризки опити, обаче, ставатъ тѣкмо въ надвечерието на одризкото заробване отъ македонцитѣ и по-късно отъ римлянитѣ.